

opkræves paa Island, Indtægterne af Landets Eiendomme m. v.

ad § 30.

Nødvendigheden af, at et Normalbudget fastsættes ved Lov, er begrundet ovenfor Side 48, ligesom det ogsaa følger af den Omstændighed, at Althinget ikke kan sammentræde hvert Aar, at en saadan Bestemmelse maa ansees for, om ikke fornøden, saa dog særdeles hensigtsmæssig.

ad § 32.

Medens de af Althinget valgte lønede Revisorer skulle revidere de aarlige Hovedregnskaber over Landets særlige Udgifter og Indtægter og ligeledes det samlede Regnskab over disse, som skal aflægges for hver Finantsperiode, og derefter forelægge Althinget de Udsættelser, hvortil de have fundet Anledning, naar Althinget derover har taget Beslutning, kan fastsættes ved Lov, er det paatænkt tillige at overdrage Revisionen af enkelte Specialregnskaber, navnlig dem, som skulle aflægges af Landfogden, til de samme Revisorer. Disse Specialregnskaber ere følgende:

1. for den almindelige Medicinalfond,
2. for den islandske Justitskasse og
3. for Thorkillii Børneskolelegat.

De øvrige Specialregnskaber, saasom over Indtægterne af Systemne, af Landets Eiendomme, over Althingskatten m. v., som aflægges af de lokale Oppebørselsbetjente, paatænkes reviderede af Landfogden og decide-rede af Lokalregeringen, ligesom Decisionen af de nævnte tre Regnskaber paatænkes henlagt under den samme Autoritet.

ad § 33.

Forat enhver Beslutning, som Althinget har at tage, kan være vel overveiet, er her fastsat, at alle Lovforslag skulle undergives tre Behandlinger, forinden de endelig kunne vedtages, medens det raadgivende Althing ikkun har underkastet de enkelte Lovforslag to Behandlinger, da i Reglen ingen Forhandling har været tilstedet ved Lovforslagenes Forelæggelse eller ved Valg af Komiteer.

Medens Endringsforslag stilles og blive Gjenstand for Afstemning ved anden Behandling, og tredje Behandling væsentlig skal gaae ud paa ved en fornøjet Overveielse at komme til Afgjørelse om, hvorvidt Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det ved anden Behandling er vedtaget eller omændret, skal endelig vedtages eller forkastes, er det anseet fornødent at tilstede, at Endringsforslag kunne fremkomme ved den tredje Behandling af private Lovforslag, saafremt de stilles enten af Regeringen eller af et større Antal Althingsmænd (10). Ved kongelige Lovudkast er det derimod anseet hensigtsmæssigt, at tredje Behandling indskrænkes til en Forhandling og Afstemning over, hvorvidt Lovudkastet i den Redaktion, som der af Lokalregeringen gives det i Genhold til de tidligere stedfundne Behandlinger, bør endelig vedtages eller forkastes. Ved første Delkast kunde denne Bestemmelse maaskee synes at være mindre fristudet end de øvrige i nærværende Lovudkast indeholdte Regler om Althingets lovgivende Myndighed, men ved en nærmere Betragtning af Forholdet vil det formeentlig findes, at Bestemmelsen paa Grund af Islands etendommelige Forhold er særdeles hensigtsmæssig og snarere vil kunne bidrage til en fristudet Afgjørelse af hvert enkelt foreliggende Spørgsmaal end til det Modsatte. I det nemlig Lovgivningsmyndigheden i alle Landets særlige Anliggender udøves af Kongen og Althinget i Forening, er det indlysende, at den første Betingelse for en heldig Udøvelse af denne Myndighed er, at der søges tilveiebragt Overensstemmelse mellem den kongelige Vilje og Althingets Beslutninger, og at ethvert Middel, som, uden at være noget utilbørligt Tryk paa nogen af disse Faktorer, virker hertil, maa betragtes som hensigtsmæssigt til at fremme en rolig og fristudet Udvikling af Samfundsforholdene. Da det nu ved Erhvervelsen af den kongelige Stadsfæstelse paa Althingets Beslutninger ikke lader sig gjøre at foretage nogenomhelst reel eller formel Forandring i, hvad Althinget har vedtaget, er det aabenbart af yderste Betydning, at den endelige Redaktion af Lovudkastet eller Althingsbeslutningen foretages med den største Omhyggelighed, ikke blot hvad Formen